

netop være stationerede der, hvor Spørgsmaal om internationale Fiskerikonflikter kunde opstaa. Det langs Kysterne etablerede Loldopsyn burde da — ijenstlig eller mod Godtgjærelse — overtage Fiskerifogedpligterne.

Svorledes nu denne antydede Ordning skulde iværksættes og den Banfælighed bortryddes, at Fiskerivæsenet forterer under Indenrigsministeriet og Krydstoldvæsenet under Finantsministeriet, vil det paa Sagens nuværende Standpunkt være Tidspilbe at gaa nærmere ind paa; men jeg maa dog formene, at flige administrative Komplikationer neppe bør være nogen absolut Hindring for en større Besparelse for Statskassen i Forbindelse med Opnaaelsen af en mere koncentreret og bedre udført Tjeneste.

Resultatet af den foregaaende Udvikling angaaende Fiskerilovforslagets Kontrolbestemmelser leder altsaa til at foreslaa:

principaliter:

at de udgaa af selve Lovforslaget,
at der foreløbigen paa de aarlige Finantslove søges Bevilling til foruden de i Linnfjorden etablerede Kontrolør-, Assistent- og 4 Rorkarlepøster at oprette 3 nye Assistent- og 1 Rorkarlepøst,

at der ad samme Bei søges en Bevilling af indtil 8,000 Kr. som Douceurer til indtil 80 Tilfynsmænd langs Landets Kyster,

at der ad samme Bei søges Bevilling til Anstæffelse af 3 Dæksbaade, samt en passende Sum til manuel Assistance ved disse Fartøiers Benyttelse,

at Indenrigsministeriet og Marineministeriet i Forening afholde Udgifterne ved en af Marinens Personel og Materiel besørget Fiskeriinspektion, saaledes, at Indenrigsministeriet overtager Driftsomkostningerne;

subsidært:

at der ved Lov oprettes en Fiskerikontrol, der iberegnet det alt eksisterende Personel bestaar af 1 Direktør, 1 Kontrolør, 5 Assisterter og 5 Rorkarle,

at der paa de aarlige Finantslove søges Bevilling af indtil 8,000 Kr. som Douceurer til indtil 80 Tilfynsmænd langs Landets Kyster,

at der ad samme Bei søges Bevilling til Anstæffelse af 1 mindre Dampfartøi og 3 Dæksbaade samt en passende Sum til manuel Assistance ved disse Fartøiers Benyttelse.

Jeg tror ikke, at man kan bestybe de ved disse Forslag nødvendiggjorte Forbringinger til Statskassen for at være overdreone i Forhold til det Resultat, der agtes opnaaet derved; og jeg vil tillige tillade mig at gjøre opmærksom paa, at de principaliter opstillede Forslag ikke foregribe nogen senere Forandring i Institutionen, da Assisterterne kun bør antages paa Dyfigelse, og Materiellet om fornødent altid vil være realisabelt.

Til Sammenligning skal jeg oplyse, at Fiskerikontrollen i vort Naboland Sverrig bestaar af 1 Intendant, 2 Underintendantter og et større Antal Tilfynsmænd langs Kysterne; i Provindsen Slesvig-Holsten bestaar Kontrollpersonalet af 1 Overfiskemester og 3 Fiskemestere med Fartøier og Befatninger til disse. Overfiskemesteren bor i Slesvig, Fiskemestrene i Glensborg, Cærnshørde og ved Elben; et talrigt Underpersonale benyttes til Ferskvaandskontrollen, der ifølge de naturlige Forhold saavel i Lybshland som i Sverrig kræver et større Apparat end herhjemme.

Hvad nu den anden og mere specielle Opgave, jeg har stillet mig, angaar, nemlig at undersøge de vandrende Fiskearters, specielt Silbens, Forekomst og Fangst m. m., saa udkræver en saavel for mit eget Vedkommende som i sig selv tilfredsstillende Udarbejdelse af dette Spørgsmaal en saa indgaaende Overveielse og vidtløftig Indsamling og Sammenstilling af statistiske Oplysninger m. m., der endnu ikke ere tilstrækkelig forberedte til Behandling, at der nødvendigvis vil hengaa nogen Tid, inden jeg kan se mig istand til at indsende en underdanigst Beretning herom. Jeg har derfor ikke villet tøve med at afslutte og indsende denne første Del af min Rapport, saa meget mere, som jeg vil tillade mig at tilspie en i dybeste Væbødighed fremsat Diskussion af selve Fiskerilovforslaget, saaledes som det for Tiden foreligger Offentligheden.

Min første Bemærkning angaar § 3, der fastslaaer Grundeiernes Ret til ubeløkkende Fiskeri med Halegaarde eller Stader, Enhver udfor sin Kyststrækning. Det kan ikke negtes, at denne Paragraf har vakt megen Uro og Opposition, idet det jo vel er afgjort, at denne Ret ifølge Lov tilkommer vedkommende Grundeier, „hvor Kongens og menig Mands Vel ingen Skade lider“, men det er ogsaa ligesaa afgjort, at bliver denne Ret haandhævet mange Steder enten ved at Grundeierne selv drive Fiskeriet eller bortforpagte det, saa er der mange andre Steder, hvor Retten ikke er bleven gjort gjældende. Nu frygte altsaa de Fiskere, der hidtil have fisket frit paa de sidstnævnte Steder, at Fiskeriet vil blive dem bestattet eller maaste helt